

Protesta ante las sedes de CiU y PP por los recortes y la corrupción

Medio centenar de personas, la mayoría jóvenes, protagonizaron este martes una protesta en Cardedeu contra el Partido Popular y Convergència i Unió. Los manifestantes se concentraron primero a las siete de la tarde ante la sede del PP de Cardedeu, en la Avinguda Rei en Jaume, 70 con la voluntad "de señalar a los culpables de la corrupción, los desahucios, la privatización, el paro, la represión, los recortes y la precariedad actual". Los manifestantes seguían la convocatoria organizada por los colectivos Endavant de Cardedeu, Arran de Cardedeu, Casino Popular de Cardedeu, Adona't de Cardedeu e Indignados e Indignadas de Cardedeu. Los concentrados

hicieron ruido con diferentes utensilios y pidieron la solidaridad de los conductores.

Los convocantes colgaron una pancarta en la sede del PP de Cardedeu donde se podía leer "Partido Provocador. Ni recortes, ni corrupción, ni represión". Luego se dirigieron a la sede de CiU donde colgaban una segunda pancarta, tras lo cual se dio por finalizada la protesta. En este caso la pancarta decía "Por la justicia social: echemóslos. Juntos podemos". Al final de la concentración también se ha leído un manifiesto y se ha lanzado un llamamiento a participar en las movilizaciones que se organicen más adelante.

Convenio con el Colegio de Procuradores para evitar desahucios

El Ayuntamiento de Sant Celoni ha firmado un convenio de colaboración con el Colegio de Procuradores por medio del cual los procuradores pondrán en conocimiento del Ayuntamiento los casos de personas en posible riesgo de exclusión social a consecuencia de procesos de desahucio o ejecuciones hipotecarias. Concretamente los procuradores facilitarán al Área de Servicios Personales del Ayuntamiento de Sant Celoni la información necesaria sobre estas familias o personas con la finalidad de que se puedan realizar las actuaciones oportunas para mejorar su estado. Los encargados de rubricar el acuerdo fueron el alcalde de Sant Celoni, Joan Castaño, y el vicedecano del Colegio de Procuradores de Barcelona, Ramon Daví.

El Ayuntamiento de Sant Celoni es el tercer municipio que firma un convenio de este tipo con el Colegio de Procuradores de Barcelona. A través de la Oficina de Vivienda del Baix Montseny, además, este servicio se prestará también a los vecinos de Llinars del Vallès, Santa Maria de Palautordera, Campins, Fogars de Montclús, Gualba, Montseny, Sant Antoni de Vilamajor, Sant Esteve de Palautordera, Sant Pere de Vilamajor, Vallgorguina y Vilalba Sasserra.

GRANOLLERS: PERSONATGES D'AHIR

| XAVIER SOLANAS

Ermengol Vinaixa, un personatge pintoresc.

Ermengol Vinaixa

Josep Arenas

L'Ermengol Vinaixa va ser un personatge molt popular en el Granollers de la postguerra. Havia vingut a parar a la nostra ciutat, mercès a la seva professió de fotògraf ambulant que recorria els mercats amb una bicicleta per tal de guanyar-se les garrofes. Però jo el vaig conèixer com a dibuixant, era un remarkable artista amb el llapis, tècnica que dominava bé, i el recordo pels carrers de la ciutat dibuixant a les persones que, a canvi d'una pesseta, li permetien pagar-se la modesta pensió de Can Xim al carrer de Corró que era on s'ostatjava, quan recollia prou diners per pagar-la.

En Vinaixa havia nascut l'any 1886 a l'Esplugues de Llobregat i havia col·laborat amb diverses editorials amb els seus dibuixos i, fins i tot, visqué uns anys a París amb un grup d'artistes. Per tal que els granollerins d'avui dia es facin una idea de com era físicament aquest home, els diré que s'imaginin el Quixot de Miguel de Cervantes, reencarnat en el nostre personatge, un home alt, esprimatxat i amb una venerable barba blanca, talment semblava el personatge cervantí transplantat als carrers de Granollers. Eren els anys d'acabada la guerra civil i aleshores en Vinaixa les passava magres en uns temps de mancances de

tota mena i més encara per a un artista del carrer que sobrevivia pràcticament de l'escassa generositat de la gent en aquells temps difícils.

A més a més, havia de suportar les burles de la mainada que quan el veien el feien víctima de les seves bromes a vegades cruels i de mal gust, fins el punt que quan veia venir un grup de col·legials fugia d'ells com del diable.

L'Ermengol Vinaixa era un excel·lent dibuixant i un home culte, amant de les arts en general. Quan el dia li anava bé i podia recaptar alguns diners, fins i tot es permetia el luxe d'anar al bar Manolo de la plaça de Can Sinya i prendre's, com deia ell, "una divina ambrosia" (carajillo). Amb poca cosa era feliç. Això de la divinitat ho tenia molt arrelat, ja que quan veia una noia bonica exclamava: "Nena, divines comes que t'aguanten". Per a ell, tot era diví, fins i tot la vida, tot i que aquesta no el va tractar pas massa bé. La gent d'aquells temps quan el veien pel carrer senties que deien: "Pobre home!". Jo no crec que això fos així, d'acord que era un home pobre, però no un pobre home. Dins de la seva precària existència, era una persona que intentava ser feliç en uns temps en que la felicitat era poc menys que una utopia.

Se'l podia veure durant les hores del dia pels carrers de la ciutat amb la seva carpeta sota el braç a la recerca d'uns hipotètics clients o benefactors. Tothom el coneixia en aquell Granollers de l'època, era un tipus popular i diferent que la gent se'l mirava amb simpatia i també amb una mica de pena, perquè s'endevinava que la seva vida no era pas de flors i violes.

L'any 1979 al Museu de Granollers es va dur a terme una exposició de dibuixos d'en Vinaixa que va constituir tot un esdeveniment i que va enregistrar una notable aflluència de persones que apreciaven els seus dibuixos i que va fer palesa la qualitat artística del nostre personatge. L'Ermengol Vinaixa i Gaig, va morir a l'hospital de la nostra ciutat, l'any 1954, i al seu enterrament en un dia plujós, tan sols hi van assistir dues persones: el músic Josep Maria Ruera i el dibuixant Amador Garrell.

ENTERRAMENT

Al seu enterrament en un dia plujós, tan sols hi van assistir dues persones: el músic Josep Maria Ruera i el dibuixant Amador Garrell.